

Kobkowski Włodzimierz s. Janos i Stanisławy Król, urodzony 15-07-1928 r. w Radomiu. Wykształcenie, 9 klas liceum ogólnokształcącego. Zawód wyuczony, monter instalacji przemysłowych. Stan cywilny, żonaty, dwoje dzieci. Syn Bogdan urodz. w 1951 r. wykształcenie średnie techniczne. Córka Maria urodz. w 1954 r. wykształcenie wyższe pedagogiczne. W roku 1943 po ukończeniu szkoły podstawowej w Warszawie, kontynuowaniem nauki na rozkaszanych „kompletach” (gimnazjum ogólnokształcące) przy ul. Puławskiej 113 pod oficjalną nazwą Obowiązkowej Szkoły Zawodowej nr VII. Dyrektorem szkoły, był p. inż. Zieliński. W kwietniu 1943 r. do pracy konspiracyjnej w Narodowych Siłach Zbrojnych, rekrutowali mnie, mój brat, Włademar Kobkowski ps. „Król” i Tadeusz Zmuda ps. „Sobieski” stanowisko dowódcy sekcji, pełnił Tadeusz Zmuda „Sobieski” sekcja nasza podlegała bezpośrednio, pod dowództwo por. ps. „Stawka”. Przekształcenie i ewakuacja wojskowa, przeprowadzali z nami, por. „Stawek”, oficer „Zbik”, oficer ps. „Strzałak” oraz inni oficerowie i podoficerowie, których pseudonimów nie pamiętam. Nasza działalność konspiracyjna, polegała na rozkładaniu na murach i słupach ogłoszeniowych, ulotek, odezw, plakatów i t. p., rozpowszechnianiu prasy konspiracyjnej t. zw. „bibuły”, przenoszeniu na wskazane miejsca broni i innych przesylek, oraz śledzenie wskazywanych nam osób, obserwacja wskazywanych obiektów. Powstanie warszawskie, przeżyło i zakończyło moją działalność w szeregach Narodowych Sił Zbrojnych. Po zakończeniu wojny, pracowałem w budownictwie mieszkaniowym, rozpoczynając od pomocnika hydraulika a następnie montera

67
hydraulika. W okresie od 4-10-49 r. do 30-10-1952 r. odby-
tem zasadniczą służbę wojskową w samodzielny batalionie
Łezerności. Przejście do plutonu radiowego, kształtującego
radiotelegrafistów, na czym bardzo mi zależało, był warunko-
wany wstąpieniem do partii, lub do Z.M.P., wybraniem Z.M.P.
Po gruntownym przeszkoleniu wojskowym w N. S. Z. w czasie
okupacji, osiągnąłem znaczne sukcesy w L. W. P. w czasie po-
koju. Już w pierwszym roku służby, zostałem III klasą specjalisty
Łezerności, awans do stopnia kaprala i stanowisko dowódcy ra-
diostacji średniej mocy (etat podporucznika) w drugim roku służby,
zostałem dowódcą plutonu radiowego. Po przedłużeniu zasadni-
czej służby o rok i premianowaniu jej na służbę kadrową,
wzrostłem w trzecim roku służby, awansowałem do stopnia chorążego.
Po przejściu do rezerwy w dniu 30-10-52 r. zakończyło się moje
członkostwo w Z.M.P. Po wprowadzeniu dodatkowych stopni wojsko-
wych i wyeliminowaniu stopnia chorążego z najwyższego stopnia ofi-
cerskiego, w dniu 1-09-60 r. już w rezerwie, otrzymałem nominację
do stopnia podporucznika. Po przejściu do rezerwy w roku 1952 zmieni-
łem pracę w budownictwie mieszkaniowym, aże od roku 1960
w Fabryce Samochodów Osobowych w Warszawie, aż do przejścia
na wcześniejszą emeryturę w dniu 15-07-1988 r. również na
stanowiskach monter, brygadzysty, lub mistrza. Z partyjami nie
awansowałem więcej. W całym okresie P. R. L. - u, do żadnej partii
nie należałem. Od roku 54 do końca roku 80. byłem członkiem
Związku Zawodowego Metalowców a od 1-01-81 r. do 13-12-81 r.
należałem do N. S. Z. Z. Solidarności. Od roku 81, nie należałem
do żadnych organizacji.

Kotkowski